paikus, kus metsas, ollid terwed karjad, mis kaitsmatta jänud, troppi lõnud ja talwel heinaladdudest ja kuhjadest omma toito leidnud ja kauniste siggind ja kossunud. Mis noukamat suggu innimessi weel olli üllejänud, nende pole langes suur warrandus, surnutte pärrandussest, kokko. Nüüd hakkati ka kangeste kossima ja pari minnema. Sedda ka kirrikoramatudest nähha. Talliñna Niggola kirriko ramatust loeme, et aastal pärrast katko agga monne päwa aeges 80 pari on laulatud. Marahwaga olli sesamma luggu. Wirroma Kadrina kirriko jures, kus meie päiwil, kui paljo kossimist on, 80 ehk 90 pari aastas laulatakse, pandi aastal katko järrele 144 pari kokko, ja nenda ülle Ma keikis paikus, seddamóda kuida kihhelkonnad suremad on ehk wähhemad ja kuida innimessi alles hinges olli.

Wenne wallitsus näitis kohhe omma armo ülles meie made wasto, mis sõdda, nälg ja katk 10 aastat järgi wägga olli ärrawaewanud ja innimestest laggedaks teinud. Moisad, mis Rootsi kunningad ennese pole ollid kiskunud, anti jälle nendele taggasi, kelle emeste ehk kelle wannematte ja sou pärrised nemmad wannast olnud; krono maksud pandi allamale; wennewallitsejad ei wõtnud ka mitte hinge nekrutid, kumi jälle meie päiwil ni paljo innimessi olli peälelisjand, et ilma põllo tõle kahjo teggematta, meiegi made seest sõamehhi sünnib wäljapanna. Kirrikud ehhitati jälle ülles, ja seäti õppetajad peäle; keik muud head, korrapärralissed seädussed, mis sõa ja katko aial ehk ollid koggoni mahhajänud ehk seggaseks käinud, hakkati jälle ueste ülleswõtma, ja mitme asja polest parrema järje peäle tõstma. Kaubaaiaminne mereliñnadest hakkas jälle priskeste eddasi minnema, ning üllepea liñnad ja maad kossusid jälle aega móda, ja katko, sõa ja nälja jäljed parranesid ärra.

Seddawisi olleme siis nüüd meie, ja meie wannemad, ja wannematte wannemad jo ellanud 123 aastat pärrast wimist katko; ning tulleb kül Jummalale südda mest tänno ja kitust anda, et temma keige se pitka aia meie male ilma wahhet piddamatta kallist rahho annud,